

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

XXVI. Origo abusus in Precibus primariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

34 *De primariis Precibus Imperialibus*
Precistam mandato Papæ, nullius prorsus esse momenti, cum Imperator non conferat, aut conferre valeat, neque Ordinarii recipere queant Precistas intuitu Precum Imperialium, & sic potestatis sæcularis imperio; sed tantummodo vigore mandati Papæ id jus Imperatori concedentis.

XXVI. Sed placeat pro hujuscemodi consuetudinis, seu potius notabilis abusus dilucidatione, tempora, & circumstantias ponderare. Preces Imperiales nituntur consuetudini, & exemplo prædecessorum; videamus itaque quid prædecessores Imperatores fecerint, & in quibus circumstantiis hæc consuetudo invecata sit. Jam diximus hunc abusum irrepsisse ea ætate, qua Imperatores contra fas manus iniecerant in Ecclesias, & Ecclesiasticos titulos; in qua occupatione, ut sese tuerentur, Ecclesiasticos Germaniæ sollicitaverant contra potestatem Romanorum Pontificum, & contra reservationes, & Regulas Cancellariæ, quibus ii quasdam Beneficiorum species sibi reservaverant, nec non contra expectativas, mandata de providendo, reservationes mentales, & similia, quorum usus tunc in Curia Romana invaluerat. Ita putabant Cæsares diviso Germano Clero, & alienatis animis Epis-

IIVXX
ad illud
etiam
etiam

coporum, & Capitulorum à Sede Apostolica, se stabilire in injusta possessione occupandi electiones canonicas, & querelis populorum refranare Pontificiam potestatem. Sic fecisse constat Hermannum, Henricum V. etiam postquam Calixto II. promiserat, se canonicas electiones in sua libertate relicturum, Fridericum I., Othonem IV., Fridericum II., & plures qui sequuti sunt, & Ecclesiasticas res plurimum perturbarunt, uti videre est apud Goldastum tom. I. pag. 242. 258. 289. & 290., idque patet ex Annalibus Ecclesiasticis, Germanarumque rerum Scriptoribus.

Hic status rerum fuit donec ad tempora Constantiensis & deinde Basileensis Concilii ventum est, quo auctoritate Eugenii IV. dissoluto, & translato ad Civitatem Ferrariae, Basileense Conciliabulum instante Alberto Imperatore & dein Friderico III. plura contra Apostolicam Sedem tentare ausum est, donec comperta nullitate actorum ejus pseudo-Synodi, post translationem factam à Papa, Germanisque omnibus illuminatis, Fridericus III. supplex ab Eugenio Catholicae Ecclesiae Antistite, detestata pervicacia schismaticorum, absolutionem Episcoporum, qui Basileae convenerant, & Procerum,

XXVII.
Conciliabuli Basileensis
statuta irrita.